

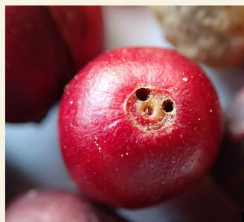
ການຈັດການ ແລະ ຄວບຄຸມໂຕມອດກາເຟ ສວນກາເຟທີ່ສະອາດໝາຍເຖິງກາເຟທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ

ໂຕມອດກາເຟແມ່ນຫຍັງ?
ຮູບພາບທີ່ບົ່ງບອກລັກສະນະ:

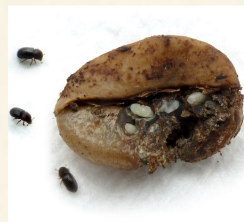
ກ: ພາກກາເຟທີ່ຖືກໂຕມອດ
ທຳລາຍຄາພວງ

ຂ: ພາບຖ່າຍໂລຍະໃກ້ກາເຟ
ພາກແດງທີ່ເລີ່ມມີຮູເຈາະ

ຄ: ກາເຟພາກຂາວທີ່ມີຮູໂຕມອດ
ເຈາະ

ງ: ພາກກາເຟທີ່ປອກອອກມາມີ
ໂຕມອດຢູ່ທາງໃນ (ສະແດງ
ໃຫ້ເຫັນຂະໜາດຂອງໂຕມອດ)

ຈ: ເມັດກາເຟຂຽວທີ່ຖືກໂຕ
ມອດເຈາະທຳລາຍ

ໝາຍເຫດ: ໂຕມອດເປັນສັດຕູພືດທີ່ນ້ອຍແຕ່ສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ມອດແມ່ໂຕໜຶ່ງສາມາດວາງໄຂ່ໄດ້ 100 ໜ່ວຍ ແລະ ໄຂ່ແຕ່ລະໜ່ວຍສາມາດກາຍເປັນໂຕມອດ ພາຍໃນໄລຍະເວລາປ່ຽນເດືອນ. ໂຕມອດຈະສືບຕໍ່ແພພັນຖ້າຫາກປະ ພາກກາເຟແຫ່ງໄວ້ຕາມຕົ້ນກາເຟ ຫຼື ຕາມພື້ນດິນໃນສວນກາເຟພາຍຫຼັງການເກັບກູ້ຜົນຜະລິດ, ດັ່ງນັ້ນຊາວສວນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກຳຈັດວົງຈອນຊີວິດຂອງພວກມັນໃນຊ່ວງໄລຍະຫຼັງການເກັບກູ້ວົງຈອນຮອດລະດູການໃໝ່

ເປັນຫຍັງຕ້ອງຈັດການຄວບຄຸມໂຕມອດ?

- ເມັດກາເຟທີ່ຖືກໂຕມອດເຈາະ ຫຼື ທຳລາຍຈະໄດ້ລາຄາຕ່ຳ ຫຼື ອາດຖືກປະຕິເສດຈາກຜູ້ຊື້
- ຫາກບໍ່ມີການຈັດການຄວບຄຸມໂຕມອດກາເຟ, ບັນຫາ ກໍ່ຈະລຸກລາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ແລະ ອາດນຳໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ຊາວສວນກາເຟມີລາຍຮັບຫຼຸດລົງ

ວິທີການຈັດການຄວບຄຸມໂຕມອດເຈາະກາເຟຕ້ອງເຮັດແນວໃດ?

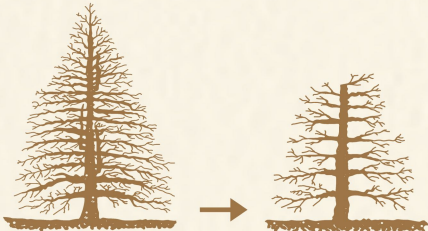
ການຮັກສາສວນກາເຟໃຫ້ສະອາດແມ່ນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ, ພາກກາເຟທີ່ແຫ້ງຄາຕົ້ນ ຫຼື ລົ່ມລົງພື້ນດິນ ເປັນແຫຼ່ງອາໄສສຳລັບໂຕມອດ, ດັ່ງນັ້ນການນຳໃຊ້ບັນດາວິທີການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຈຶ່ງຈຳເປັນສຳລັບຊາວສວນກາເຟທຸກຄົນ:

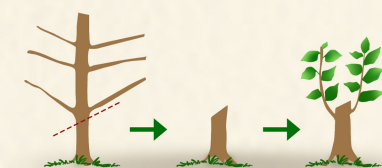
- ໃຫ້ເກັບ ແລະ ທຳລາຍພາກກາເຟທີ່ລົ່ມລົງດິນ ຫຼື ພາກແຫ້ງສຸກຄາຕົ້ນ

- ຫຼັງຈາກສຳເລັດການເກັບກູ້ພາກກາເຟແລ້ວ ຕ້ອງປົດພາກທີ່ເຫຼືອຄ້າງເທິງຕົ້ນກາເຟຖິ້ມໃຫ້ໝົດ.

- ຕ້ອງຕັດແຕ່ງຕົ້ນກາເຟພາຍຫຼັງການເກັບກູ້ສຳເລັດແລ້ວ, ຕ້ອງຕັດຍອດກາເຟທີ່ສູງເກີນໄປເພື່ອສະດວກໃນການເກັບ.

- ຕັດຕົ້ນກາເຟແກ່ ຫຼື ຕົ້ນທີ່ປະຮ້າງຖິ້ມໄວ້ (ຕັດລຳຕົ້ນລົງຈົ່ງປະມານ 20-30 ຊັງຕີແມັດ)

ໝາຍເຫດ:

- ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຮັກສາອະນາໄມເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຖື ແລະ ອຸປະກອນເຊັ່ນ: ເປົາປ່ານ ແລະ ກະບູງໃຫ້ສະອາດສະເໝີ ທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງອອກສວນ ເພາະເຄື່ອງຂອງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໂຕມອດຈາກສວນໜຶ່ງໄປຫາສວນອື່ນ.
- ບໍ່ຄວນປູກຕົ້ນກາເຟພາຍເກີນທີ່ເຈົ້າຂອງສາມາດປົວລະບົດຮັກສາໄດ້, ຖ້າຄຸ້ມຄອງບົວລະບົດຮັກສາໄດ້ບໍ່ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບກາເຟຕ່ຳ, ຖ້າຄຸນນະພາບຕ່ຳ ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບລາຄາຕ່ຳ

ວິທີການທຳລາຍພາກກາເຟທີ່ຖືກໂຕມອດເຈາະ?

ພາກກາເຟທີ່ຖືກໂຕມອດເຈາະ ຈະຕ້ອງທຳລາຍຖິ້ມເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໂຕມອດແຜ່ລາມອອກສາມາດນຳໃຊ້ວິທີການໃດໜຶ່ງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

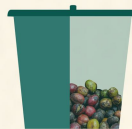

- ເອົາພາກກາເຟທີ່ມີມອດເຈາະໄປຕົ້ມໃນນ້ຳໃຫ້ຝົດປະມານ 10 ນາທີ

→ ນ້ຳແພ້ປ

- ໃຫ້ແຂ່ງພາກກາເຟທີ່ຖືກໂຕມອດເຈາະໃນຄູທີ່ມີນ້ຳແພ້ປເປັນເວລາ 24 ຊົ່ວໂມງ.

- ເອົາພາກກາເຟໃສ່ໃນຄູທີ່ບໍ່ໃສ່ນ້ຳແລ້ວເອົາໄປຕາກແດດຢ່າງນ້ອຍ 2 ອາທິດ, ແຕ່ຕ້ອງເອົາຝາອັດໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໂຕມອດໜີອອກມາໄດ້.

↕ ຢ່າງນ້ອຍ 15 ຊັງຕີແມັດ

- ໃຫ້ນຳເອົາພາກກາເຟທີ່ຖືກໂຕມອດເຈາະໄປຝັງຖິ້ມ ໂດຍຂຸດຂຸມຝັງແລ້ວຖິ້ມດິນໃຫ້ແຈບຢ່າງນ້ອຍ 15 ຊັງຕີແມັດ.

ໝາຍເຫດ:

ພາຍຫຼັງທີ່ແນ່ໃຈວ່າໂຕມອດກາເຟຖືກຂ້າຕາຍໝົດແລ້ວ, ສາມາດນຳໃຊ້ພາກເຫຼົ່ານັ້ນໄປເຮັດເປັນຝຸ່ນບຶມໄດ້.

ວິທີການອື່ນໆທີ່ຕ້ອງເຮັດເພື່ອຄວບຄຸມໂຕມອດກາເຟມີຫຍັງແນ່?

ໂຄງການ LURAS ກຳລັງຊ່ວຍຊາວສວນເຮັດການທົດລອງ ສອງວິທີການຄວບຄຸມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ນຳໃຊ້ກັບດັກຈັບທີ່ເຮັດເອງທີ່ສາມາດດຶງດູງ ແລະ ຂ້າໂຕມອດກາເຟ
- ນຳໃຊ້ເຊື້ອລາ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂບວາຣີອາ ທີ່ສາມາດຂ້າໂຕມອດກາເຟ ໄປສິດໃສ່

ຜົນຈາກການທົດລອງຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຊາວສວນຊາບພາຍຫຼັງ, ແຕ່ການນຳໃຊ້ວິທີການເຫຼົ່ານີ້ ຈະໄດ້ຮັບຜົນສະເພາະແຕ່ໃນສວນທີ່ຮັກສາຄວາມສະອາດໄດ້ເທົ່ານັ້ນ. ບັນດາວິທີການທີ່ຕ້ອງເຮັດເພື່ອຈັດການ ແລະ ຄວບຄຸມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ສະບັບສະຫຼຸບໂດຍ:

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ ກາເຟຊຸມຊົນແກ່ວແສດ ສາມາດເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ທີ່: www.laocoffee.org